

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΥ

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην συγκινητικὸν ἔλαβε χώραν ἐπαισώδιον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν παραδόσεων τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς καθηγεσίας τοῦ κ. Ἰωάννου Α. Σούτσου. Ἀληθῶς ἡ περίπτωσις αὕτη ἔδωκε χώραν εἰς φαινόμενα παρήγορα, διότι ἐξεδηλώθησαν ἀνυποκρίτως καὶ εἰλικρινῶς εὐγενέστατα τῆς νεότητος καὶ τῆς κοινωνίας ἡμῶν αἰσθήματα, ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἰλὺς καὶ τὰ ἀναπόδραστα εἰς τὴν μεταβατικὴν κατὰστασιν, ἣν διερχόμεθα, φαινόμενα, δὲν διέφθειραν κατ'οὐσίαν τὴν φυσικὴν εὐγένειαν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς. Εἰς τὰς προσφωνήσεις δύο φοιτητῶν ἐκ μέρους τῶν συμφοιτητῶν τῶν ὁ ὑπερσέβαστος γέρων ἀπήντησεν ἐκ τοῦ προχείρου μετὰ τῆς ἐπιχαρίτου ἐκείνης εὐγλωττίας τοῦ διὰ λόγου καλλιπεστάτου, ἐν ᾧ πρὸ πάντων ἐσημειώθη ἡ πολύτιμος βεβαίωσις αὐτοῦ, ὅτι καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς καθηγεσίας του οὐδ' ἅπαξ ἔλαβε πικρίαν τινὰ ἐκ μέρους τῆς φιλοτίμου ἑλληνικῆς νεότητος. Ἡ συγκινητικὴ σκηνὴ ἐφωτογραφήθη, ὅπως μένη οὕτως ἐντετυπωμένη εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν τῶν φοιτητῶν, εἰς ἀνάμνησιν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς καθηγεσίας ἐνὸς τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους.

Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ἤδη τὴν τελετὴν, ἥτις μέλλει σήμερον νὰ τελεσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, διότι τὰ τῆς παρελθούσης τετάρτης ἦσαν αὐτοσχέδιος, οὕτως εἰπεῖν, τῶν φοιτητῶν διαδήλωσις, ἀφοῦ συνέπεσεν ἀκριβῶς νὰ ἦνε ἡμέρα μαθήματος ἡ 22 Ἀπριλίου 1887, ἡ πεντηκοστὴ αὕτη ἐπέτειος τῆς 22 Ἀπριλίου 1837, καθ' ἣν ἔλαβε τὸν διορισμὸν του ὡς καθηγητοῦ ὁ κ. Ἰωάννης Σούτσος. Ἡ σημερινὴ τελετὴ, δι' ἣς θέλει δεχθῇ ἐπισημότερον ὁ ἔξοχος ἀνὴρ τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν τε καθηγητῶν καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποτελεῖ βεβαίως τὴν ὑψίστην ἀμοιβήν, ἣν ἡδύνατο νὰ ποθῇ ψυχὴ ἀφιλοκερδῆς καὶ καθ' ὅλα εὐγενής, οἷα ἡ τοῦ Ἰωάννου Σούτσου, ἥτις μόνον τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀμοιβὰς καὶ ικανοποιήσεις ἐκτιμᾷ. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν τέκνων, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων του, θέλει δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια εὐχαριστήρια τῆς πεφωτισμένης μερίδος ἐνὸς ἀναγεννωμένου ἔθνους, ὅπερ αὐτὸς ἐφώτισε διὰ τῆς διδασκαλίας του. Ἐκ τῆς ἀγίας ταύτης τελετῆς θέλει λείπει ὁ ἀγαπητὸς σύντροφος τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου Σούτσου, ἡ ἀείμνηστος σύζυγος αὐτοῦ Ἑλένη Σούτσου, ἡ ἐπὶ καλλοῇ καὶ εὐγενείᾳ πεφημισμένη ἐκείνη θυγάτηρ τοῦ Ἡγεμόνος Μιχαήλβου. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτῆς θὰ παρίσταται βεβαίως ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων ἐν τοιαύτῃ ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ.

Ὁ Ἰωάννης Σούτσος δικαίως τυγχάνει τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλληνισμοῦ, διότι κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τοῦ σταδίου του ἐν Ἑλλάδι οὕτε πολιτικῶς, οὕτε ἄλλως πως ἐκερδουσκοπήσεν, ἀλλ' ἀφωσιώθη ὅλος εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ ἔθνους του, διδάξας ἐπὶ ἡμισυν αἰῶνα, βοηθῆσας διὰ τῶν φώτων του συνεχῶς τὰς κυβερνήσεις, καὶ δημοσιεύσας πραγματείας καὶ συγγράμματα ἀποτελοῦντα πολλὰς δεκάδας πολυτίμων τόμων.

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὀλίγιστοι βεβαίως γνωρίζουσιν ὅτι τὸ νῦν Πανεπιστήμιον δὲν εἶναι τὸ πρῶτον οἰκοδόμημα, ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ ὁποίου ἠκούσθησαν αἱ πρῶται ἐπιστημονικαὶ διδασκαλαί.

καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῆλθον οἱ πρῶτοι ἐπιστήμονες. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἐξετείνεται τότε περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, περιλαμβάνουσιν τὴν Πλάκην καὶ τὰς περὶ αὐτὴν συνοικίας, ἡ δὲ θέσις, ἐν ἣ σήμερον εὐρίσκεται τὸ Πανεπιστήμιον, ἐθεωρεῖτο ὡς πολὺ ἀπομακρυσμένη τῆς πόλεως, παρὰ τοὺς πρόποδας λοιπὸν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνθα σήμερον ὑπάρχει ἡ συνοικία Ἀναφιώτικα οἰκία τις ἀνήκουσα νῦν εἰς τὸ Μετόχιον τοῦ Ἀγίου Τάφου, ἐχρησίμευσεν ὡς πρῶτον τῶν Μουσῶν ἐνδικίτημα, ταύτης δὲ τῆς οἰκίας δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα ἐν τῇ δ' σελίδι παριστῶσαν τὴν πρόσופן καὶ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς. Ἀξιοπεριέργος πληροφορία ἐπίσης εἶνε ὅτι ὁ ἐορτάσας προχθὲς τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς καθηγεσίας αὐτοῦ σοφὸς τῆς Πλουτολογίας καθηγητὴς κ. Ι. Σούτσος μακρὰν τοῦ μέρους ἐκείνου κατοικῶν ἠναγκάζετο νὰ μεταβαίνῃ ἐκεῖ, ἵνα διδάσκῃ καὶ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸν οἶκόν του, ἔφιππος!

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ μυστικότητι διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Βενιζέλου. Διαδίδεται ὅτι βουλευτὴς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς ἐξελέγη ὁ κ. Τρύφων Μουτσόπουλος.

*

Ἄλλως τε ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου ἦτο ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴ, καὶ ὁ κ. Μουτσόπουλος ἐτύφα καὶ ἔτριβε τὰς χεῖρας βλέπων τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν ἀντιπάλων του. Καὶ πολλοὶ ἀγνοοῦντες τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως, ἀνεγίνωσκον εἰς τὰ προγράμματα Τρυφῶν Μουτσόπουλος.

*

Αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς ἐφαρμοζόμεναι εἰς τὴν πολιτικὴν :

« Ἡ διαίρεσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ὑποψηφίων αὐτῆς ἐπέφερε τὴν ἀφαίρεσιν πολλῶν κεφαλαίων ἐκ τῶν δυνάμεων τῆς καὶ τὴν πρόσθεσιν ἐνὸς εἰσέτι βουλευτοῦ εἰς τὰς ὑπουργικὰς τάξεις ».

*

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι πράγματι ἡ ἀντιπολιτεὺς διετέλει εἰς διάσπασιν, ἐν τῇ πολιτικῇ δέ, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἐκλογάς, δὲν ἐφαρμόζεται ἡ κοινὴ παροιμία : « Χρὰ ἔς τὸν ἀνδρὰ τὸ ἔγερὸ ὅπου τὸν πιάσουν δύο . . . διε . . . σπασμένοι ».

*

Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς ἐκέρδησε τέσσαρας ψήφους. Καὶ με αὐτὸν τὸν θάνατον διατελεῖ τὸ ὑπουργεῖόν μας εἰς τοκογλυφικὰς σχέσεις, ὡς νὰ ἦτο Ἑρλάγγερ. Τοῦ ἐπῆρε τρεῖς βουλευτὰς ὁ θάνατος πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ τοῦ ἀποδίδει νῦν αὐτοὺς με ἕνα ἐπὶ πλέον ὡς τόκον. Πολὺ φοβούμεθα μήπως εἰς τὸ ἐξῆς ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ αἰσθάνηται τοσαύτην τρυφερὰν